

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

tř.28.října 23, Ostrava

Předprodej vstupenek v pokladně ve 2.poschodí
Po-Pá 8-12,13-15.hodin, odpoledne v pokladně v přízemí
Po-Pá 15-17hodín a hodinu před začátkem představení

Výstavy jsou přístupny v hrací dny divadla hodinu
před začátkem představení a v době předprodeje
Po-Čt do 16 hodin. V jiném čase po osobní domluvě.

Slevu poskytujeme studentům na základě předložení
studijního průkazu, důchodcům od 65-ti let a občanům
se sníženou pracovní schopností s průkazem ZTP, ZTPP.

Pořady, u kterých je možné uplatnit slevu,
budou označeny písmenem S.

Informace o programech a rezervace vstupenek tel 23 31 81

Změna programu vyhrazena !

Tiskové středisko - Dlouhá 8, Ostrava, tel. 23 31 81
Dny pro veřejnost Po-Čt 9-12,13-16 hodin

Zelený bod - Ekologické informační a výchovné centrum -
Dlouhá 8, Ostrava, tel. 23 58 29, fax 611 45 85
Dny pro veřejnost Středa 15.30-19 hodin.
V jiných dnech po osobní domluvě.

**William
Shakespeare**

Krocení ženy

(Zkrocení zlé ženy)

Komedie o proměnlivosti a mnohotvárnosti
vztahů mezi mužem a ženou.

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

W.Shakespeare
S o n e t
56

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA

William
Shakespeare

Krocení ženy

(*Zkrocení zlé ženy*)

Komedie o proměnlivosti a mnohotvárnosti
vztahů mezi mužem a ženou.

Překlad Jiří Josek
Dramaturgická spolupráce Věra Mašková
Hudba Pavel Helebrand

Výprava Šárka Fidrichová a Pavel Cisořský
Kostýmy Šárka Fidrichová
Výroba Jan Starosundecký

Režie Pavel Cisořský

Hraji
Apolena Věldová, Tomáš Jirman,
Kateřina Havelková, Zdeněk Kašpar,
David Viktora,
Dušan Škubal, Marek Cisořský

Premiéra 29.listopadu 1993

Jak vypadalo alžbětinské divadlo?

(zpracováno podle stati M.Lukeše Alžbětinské divadlo)

Uvažující o alžbětinské scénografii, musíme mít především na paměti, že alžbětinci vůbec nedychtili přesně zvědět, kde se která scéna odehrává: k orientaci jim stačila například přítomnost postav, které na jistém místě byly prostě doma - samo prostředí nebylo nevyhnutelně přesně definováno. Právě v tom smyslu mohlo být neutrální pódium čímkoli, zač je herci prohlásili: mohlo být ložnici, lesem, aniž na něm nezbytně musela stát postel nebo stromy. Jestliže však bylo k nějaké bezprostřední akci zapotřebí, např., aby byl na loži někdo uškrcen nebo aby na stromě někdo visel - není pochyb, že taková velice hmotná postel či strom na jevišti stály. Funkce alžbětinské scénografie byla tedy přísně dramaticky účelová. Bylo-li to dramaticky účinné, sahalo se i k naturalistickým efektům: páliho se z kanónů, pro scény bojů a zabíjení nosili herci na scénu váčky s dobytčí krví, bylo-li bylo-li zapotřebí na scéně někoho rozčtvrtit, šikovně se v pravou chvíli předvedly vnitřnosti zvířete. Základní soubor jevištně výtvarných prostředků se vázal na dramatickou postavu. V první instanci to byl kostým: kde bylo potřeba, byl okázalý a cenný; je známo, že je herci získávali od šlechticů: byly to jejich odložené svršky. Za druhé to byl soubor rekvizit, jehož zvlášť významným oddílem jsou štíty a zbraně všeho druhu, dále osobní atributy, jako např. koruna a žezlo apod. Dále to byl základní mobiliář a některé scénografické prvky, jako třeba stromy, loubí a někdy dokonce i zvířata. V Henslowově inventáři se např. nacházel jeden černý pes, lev, velký kůň s nohama, jedna duha a kotel pro žida. Provozní systém byl založen na střídavém repertoáru - každý den v týdnu se hrála jiná hra, která se v průběhu měsíce reprizovala dvakrát až čtyřikrát, dosahující průměrně asi dvanácti repriz. Uvažujeme-li, že alžbětinská dramata jsou vesměs rozměrná a bohatá na počet rolí, a na druhé straně, že počet herců je limitován dvanácti, znamená to, že každý herec musel hrát denně, to jest denně vytvořit jednu velkou nebo tři malé postavy. Za tři roky nastudoval alžbětinský herec asi sedmdesát rolí, z toho víc než padesát nových, přičemž zkušební doba nemohla být delší než týden. Od data vyplacení zálohy autorovi do data premiéry uplynulo průměrně dvacet dnů. Herci té doby museli být osobnostmi nadprůměrné gramotnosti, velké intelektuální kapacity a specificky velkých schopností paměťových. Někteří spojovali herecký talent s literárním, někteří s hudebním. Zároveň, jak o tom svědčí úspěch anglických herců na kontinentě, kde nikdo jejich jazyku nerozuměl, zdá se, že museli být vybaveni dobrou mimikou a gestikou. Z úvah a poznámek o alžbětinské divácké obci, ze způsobu, jakým oceňovala umění velkých herců, vyplývá, že se na hercích nejvíce oceňovala přirozenost, pravdivost a schopnost proměny.

V.Hugo

Shakespeare - to je drama; drama, jež ve své výhni sváří groteskní se vznešeným, hrůzu se šaškovstvím, tragédií s komedií. Drama je nejvladnější výraz třetí epochy světového básnictví, básnictví moderního